

թէ թիֆլիսում նման են գօդօլի Պ ե տ ր ո ւ շ-
կ ա յ ի ն, որ իր հետ ման էր ածում ամեն
տեղ իր սեփական մթնոլորդը, իր սեփա-
կան հոտը, իր սեփական ատմօսֆէրա....
Մեր ազգային Պետրուշկաներ թէև ապրում
են տաճն և իններորդ դարում, բայց պա-
տաժ են մի անթափանցելի միջնադարեան
մթնոլորդով իրանց հետ են մանածում պա-
պերի գերեզմաններից դուրս բերած, ար-
դէն հնացած և անպէտք մնաբեր....

Արդին ուշ է, պարսնել:

q. u.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՇԱՄԱԽՈՒՑ

Յունիարի 4-ին

Ամեն մի ազգի կամ ժողովրդի ամենալաւ յասկութիւններից մինը նրա առատաձեռնութիւնն է։ Առատաձեռնութիւն ասելով չը պիտի հասկանանք, որ նա ուտելում, խմելում, հազնելում, տուն, գերլասատան պահելում, ինչոյքքներ տալով ուրիշներին ուտայնելում ինայող չէ, այլ ընդհակառակը զրանց մէջ չափազնցութիւնը ոչ թէ առատաձեռնութիւն, այլ շուայլութիւն է։ Առատաձեռնութիւն հատկանում ենք մարդու առաքինութիւններից այն աղնիւը և գովելին, երբ նա դիմած և ողորմած սիրու անենալով դէպի որբը, աղքատը և մնանկը չէ զամում նրանց նիւթական օգնութիւն տալու, նաև պատրաստ է ամեն մի հասարակաց կամ ազգի օգտին ծառայող գործի համար իր կոպէկները զոհելու։ Մի ազգի կամ

ժողովրդի կենդանութեան նշանը աելի նշարելի
է լինում նրա առատածեռնութեան մէջ: Վերջի
ժամանակներում մեր ազգը ցոյց տուեց, որ նա
զորկ չէ այդ ավելու յատկութենից, միայն թէ
հարկաւոր էր ճանաչացնել նրան իր պարտքը դէ-
պի իր ամհրաժեշտ պիտոյքները: Այդ պարագը
նրան ճանաչացնող եղաւ պատռելի «Սակը», լր-
րագիրների մէջ կարդալով ուրախանում ենք, թէ
ինչպէս այս կամ այն ինչ քաղաքում մեր հայ եղ-
բայրները և քոյլերը մեծ մեծ գումարներ են զո-
հում բարի նպատակների և աղօգուտ գործերի
համար: Այս ամենը ցոյց է տալիս, որ մեր սիրե-
լի ազգը պիտի սանենայ մի երջանիկ ասլագայ,
քանզի նա այժմ փոքր ի շատէ արթնացել է և
աշխատում է ճանաչել իր պիտոյքները:

Առաստաձեռն քաղաքների շարքում լազդ ունի
դասվել և մեր հարևան Բագում: Փաստերը հեռու
չեն: Տաճկաբնակ հայ թշուառ սովալլսլիների
համար արած զոհաբերութեան մէջ Բագուի քի-
չուոր հայերը համեմատաբար աւելի առաջ
գնացին քան թէ որ և լիցէ քաղաքի հայ բը-
նակիները:— Անցեալ օրը Համախոտ քաղաքա-

Մի և նոյն րոպէում, երբ երկու չաւուշները, բերդի փողոցների մէջ հոգեսր թափօր կատարելավ, կարգում էին Աստուծոյ և նրա մարդարկի հրամանը, —մի և նոյն րոպէում հայոց բանակների մէջ երկու ջառ չին եր բարձր ձախույթ հրատարակում էին բէկի հրամանը. «Ճը խղճալ, կոտորել անխնայ կերպով!»...

Այդ հրամանի հրատարակվելուց մի քանի ժամ՝
առաջ, Գեղվայ ^{*)} գևտի ափի վրա զետեղված
բանակի մօտ, սարի բարձրաւանդակի վրա, միայ-
նակ նստած էր մի մարդ: Նա աչքերը յառած,
անհամբերութեամբ նայում էր երդեմն զէպի բեր-
դը, երդեմն զէպի երկինքը: Թէև խաւարի միջից
ոչինչ տեսնել չէր կարող, բայց այն, որ ցանկա-
նում էր տեսնել, խաւարի միջից աւելի պայծառ
կերպով կարող էր երենալ: Զանձրոյթը, անհամ-
բերութիւնը, սրտի վրդովմոնքը մեղմացնելու
համար, նա ստէպ-ստէպ վառում էր իր կարճ չի-
բուժված և ծխում էր: Նա նմանում էր այն մոլե-
սանդ աստղահնմներին, որ ամբողջ գիշերը լու-
սացնում են, երկինքի վրա որոնելով իրանց ցան-
կայած աստղին, որպէս զի նրանու կատարեն մի
մեծ, սքանչելի կախարդութիւն:

—Այդ պատարագին ներից ոչնչ չի դուրս գայ,
ասաց նա իր մոքում, աւելի բարկանալով.—ամեն
բան նրանց մօտ ծէս է, արարողութիւն է, խոր-
հուրդ է....

ին ուսումնարանի աղքատ աշակերտաներին օժան-
ակութիւն ցուցանող ընկերութեան պատուաւոր
նախամ պարոն Հասան բէկ Նարիբէկօվը յանձ-
եց ինձ 820 րոպէ, որը ժողովել էր նա Բագու-
յդ նպատակի համար: Յիշեալ գումարի 766
ռուպէի տուել էին միայն հայերը: Ուստի պարուք
մ համարում ընկերութեանս կազմից խորին
նարհակալութիւն մատուցանել այդ ազնիւ պա-
ռններին իրանց ուսումնարանիս աղքատ աշա-
երտաներին ցոյց տուած առատաճենութեան
ամար: Նաև անկեղծ չնորհակալութիւն պարոն
աբրիբէկօվին, որ նա ուսումնարանիս վերաբե-
եալ այլշափ մնեծ հագատարութիւն ունեցաւ:
Հատ փափառելի է, որ ընկերութեանս պատուե-
ի անդամները ըստ կարողութեան չափու հետեւ-
ով այդ յարգելի պարոնի բարի օրինակին, աշխա-
ռելին նրա նիւթական միջոցները աւելցնելու,
ըստ կարող ընկենք ուսումնարանիս վիճակը
և ելի բարուզելու:

Է. Փիլիպուղաղեանց

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

Թիֆլիսի Վանքի մայր-եկեղեցյու աւագ քահանայ տէր Յովհաննէս Սարգսեանից նուիրած 50 ուրբ «Մշակի» 5 օրինակ այլ և այլ անդեպ մեր ամքի համեմատ տարածելու համար, մենք կար-ապրեցինք հետեւալ կերպով, մի օրինակ ուղար-ում ենք տէր հօր անունով Դուրսայի հայոց հո-կառ զպացին, երկրորդը՝ Խարկօվի համալսարանի այ ուսամուղներին, երրորդը՝ Ս. Գևառելուրդի ու-անողական գրադարանին, չորրորդը՝ Թիֆլիսի Էկետերիստ բերդի հայ կաթոնաւորվածներին, վերջա-ցէս հինգերորդը՝ Թիֆլիսի Ներսիսեան դպրոցի ուրբ դասաստան աշակերտաներին:

Հնորհակալութեամբ ստացանք «Երկու տօնապա» զիքոյկը, պատմութիւն մանուկների համար, ործ Ն. Վաչանիչի, թարգմանառթիւն Յ. Նապեանցի: Գիքոյկը տպված է Թիֆլիսում հերկայ 882 թվին Յովհ. Մարտիրոսեանցի տպարանում: Քիքոյկի բովանդակութիւնը, ինչպէս առհասարակ տչետիչի մանկական հասակի համար զրուածերը, շատ գեղեցիկ է:

ՍՂՆԱԽԻՑ մեղ զբում են: «Յոհանվարի 9-ին
եղիս զանձատան պահապան, մի լեռացի Անդ-
էյ Պօրէմսկի, առաւտուեան 8 ժամին անձնա-
պահութիւնը դործեց անյայտ պատճառուի:»

Պատարագիչներ կոչում էր նա քահանաներին: — Հարիսը ծովի ջրով լուսաբռու ևս վնասա
անց, դարձեալ խունկի հոտը չի կարմի նրան-
ից... աւելացրեց նա: Եսա շորջը լեռ, ապառաժ և անտառ էր: Նա
տաճ էր մի քարածայոի բեկորի վրա և թիկն
տուած մի աճազին կաղնիի: Այդ զոտթեան
էջ նմանում էր նա այն վիթխարի անտառային
ուշկապարիկներից մէկին, որ իրանց ծարաւը
պեղնում են մարդկային արիւնութ: Նա նմանած
այսեղ սկսեալ այն ժամանակից, երբ բեկի
մակալի մէջ ստացվեցաւ բերդից ուղարկված
պատճի նամակը: Նրա բարկութիւնը, անհամբերաթիւնը, վրբով-
ունքը հետջնատէ սասականում էր: Եթէ մէկը
աւարի միջից կարտզանար հետազօտել նրա
մէքը, կը սարսափէր: Բայց ինչու էր զայրացած
ա: Այդ մարդը բնաւորութեամբ բարի, զիած և
ապազ էր: Բայց իսպազ մարդկանց բարկու-
թիւնը նմանում է խաղաղական ովկիանոսի սոս-
պի փոթորիկներին, որոնք թէե յաճախ չեն
աստանում, իսկ երբ որ պատահում են, ճանա-
պահորդները աղասի չեն մնում նաւարեկու-

Նրա ահարկու դէմքը փոփոք ինչ պայծառացաւ,
որ իր նստած բարձրաւանդակի հեռաւորութիւնից
մարեց բերդի մէջ լոյսի ծիրաննեղոյն շառաւելո-
ր։ Շառաւելոյները հետզետէտ աճում էին և առ-

ՀԵԿ ՍՊՆԱԽԻՑ հետևեալը։ «Ամսիս
հայերը ժողով կազմեցին մեր գա-
ներկայութեամբ և վճռեցին երեք
ուղարկել պ. Եանօվակուն, միջ-
թէլաւի գաւառին պատկանող Սաց-
մ թագաւորական ծախսով հիմնելի
սումնարամնը, հիմնվի Սթնախ և ի-
ստաջարկում են տեղիս քաղաքա-
րանը, որ իր աեսակիների մէջ կարող
դր համարվել, լրացնեն բալոր կա-
սերի կողմից, և իւրաքանչիւր տա-
ք հազար ըոււր օգնութիւն են խոս-
լուածական միութե-
քայց կալանաւորութե-
վերականգնել կառու-
թեան հեղինակութիւ-
նչալիս յայտնի է,
կալուածատէրերի մի
ծատէրերը մի վճիռ
պարտում է կալուած-
գրութեան ձեւը Խրլա-
մանակցում էին 4,0
որոնց մէջ կային բա-

ԱՆԳԼԻԱ.
—
ան կալուածական կանանց մի-
էպէտ օրէնքից դուրս է յայտն-
ամենայնիւ շարունակ կայաց-
ովորական նիստերը։ Նորերումն
մէջ օրիորդ Աննա Պալնելի նա-
եամբ մի մեծ ժողով կայացաւ,
սկ կառավարութիւնը հրաւիր-
սգործել իր սալառնալիքները և
լ կանանց միութեան առաջ-
ժողովը մի ժամկց աւելի տեսեց,
նիչպէս յայտնեց օրիորդ Պալնել
ժամանակ տրվի կատարել իր
երը։ Պոլիցիան, որ ժողովին
դանվում, չը միջամտեց գործին։
Չացաւ, յայտներով, որ կանանց
իւրաքանչիւր կիրակի նիստ կու-
թեան հրաւիրված միւս ժո-
սկվեցան պօլիցիայից։ Անիշխա-
կրանդիսայի մէջ հետզետէ
ր է և ամեն օր աւելի և աւելի
անցանքներ են կատարվում։ Ա-
մսութիւնների մէջ զինաւորված
սրձակվում են բնակիչների վրա
ողովատում են։ Մի խեղճ այրի

զովի վճիռը հետևեան է։ Մենք պատրաստ
ենք հնագանդվել կալուածական օրէնքին,
բայց բողոքում ենք այդ օրէնքի գործա-
դրութեան ձևի դէմ կալուածական դատա-
րանի գործակատարների ձեռքով, որոնք
վարվում են հակառակ խոստման ըլ փոք-
րացնել հողի զինը և ըլ մնասել սեփակա-
նութեան սկզբունքին։ Մենք չենք հաւա-
նում յիշեալ գործակատարների լնտրութիւնը
և վճռողականապէս բողոքում ենք նրանց
գործունէութեան եղանակի դէմ, որ անի-
րաւացի է և հիմնված թերի տեղեկութիւն-
ների վրա։ Մենք պահանջում ենք, որ կալ-
ւածական կենտրօնական դատարանը անյա-
պաղքննէ նրան ներկայացրած գանդատնե-
րը և յայտնում ենք, որ, եթէ կենտրօնական
դատարանը հաստատէ իր մասնաժողովնե-
րի վճռուները, օրէնսդրական իշխանութիւնը
պարտաւոր է վարձատրել կալուածատերեր-
ին։ « Բացի այդ ժողովը որոշեց ուղարկել
թագուհուն իր բոլը անդամներից ստորա-
գրված մի խնդրագիր, որի մէջ յայտնված
կը լինի վերցիշեալ վճռի բովանդակու-
թիւնը։

Առեալրական մինիստը Զեմբերլին իր ըն-
տրողների առաջ մի ճառ արտասանեց, որով
յայտնեց, թէ կառավարութիւնը հաստա-
վճռել է իրագործել իր նախագիծը իրան-
դիսցի մէջ։ Նա ծիծաղելի է համարում

ասկածում էին, թէ Նա վճարել
կան տուքը, դուրս տարվեցաւ
սաստիկ ծեծվեցաւ։ Խէստիտ
մէջ մի Ֆերմերի տուն մտաւ
մարդ և հրացան արձակեց
երկու աղջկերանց վրա։ Մայրը
, իսկ աղջիկներից մէկը մեռաւ,
վէրք ստացաւ։ Ա. Եդ յանցանքի
եռ ևս յայտնի չէ։ Կառավա-
րունակ կալանաւորում է կա-

Ն նրանք, կարծես, սև, միզանման բանեցրեց խանի դլսի վրա... ասաց նա ծիծաղելով:
ում էին նրանց վրայով և ծածկում Ծերունի գորավարը գիտեր, որ աեր Աւետիքը
յառաջաւ օդի մէջ, պայթեց և հրեթափեցան դէպի ամեն կողմէ: սափիշիչի կամ դալլաքի կերպարանքով էր մտել
յարդ, բայց թէ ինչ դալլաքութիւն էր բանեցրել —այդ մասին դեռ տեղեկաթիւն չոնէր: Նա
յարցրեց. (1851—1851)
—Ի՞նչ դալլաքութիւն:
—Մեր սպասած հրպեհը և Փշանքը երեացին բերդի մէջ, պատասխանեց պարսից թաղաւորի «բաթման-դլիջը»:

Մի քանի բուէտ առաջ Նարեկ կարգացող բարձրագույն լրեալաշտի երեսի կոճիւները պայծառացման մի անսովոր ուրախութեամբ։ Նա բանեց Բայինդուրի ձեռքը, առեւտվ։

— Ենորհակալ եմ, իշխան, իրաւ որ, լաւ խարար է։ Դու քո աչքերովը տեսաք։

— Ես իմ աչքերովը տեսայ, ուրիշի աչքերովը չը տեսայ, պատասխանեց իշխանը։ — Ես այս գիշեր չեմ քննել. սև ազւակ նման նստած էի սարի գաղաթի վրա, ժամանով նայում էի, թէ երբ կը յայտնավի այդ անիծեալ ֆշանքը։

— Օրհնեալ լինի Աստուած, ասայ ծերունի գորավարը, երեսը խաչակնքելով։

— Թող մի քիչ էլ օրհնեալ լինի տէր-Աւետիքը, որ մեր գործը հեշտացրեց։ Ես, իրաւ ասեմ, մի քանի բուէտ առաջ այնքան բարկացած էի նրա մաս, որ եղիւ ձեռ ու ննեներ. անսահման մօռա-

*) Գեղվայ գետը կոչում է և Օխջու գետ, ո-
րովին անցնում է Օխջի աւանի մօտով:

